

Achter de rug



Voor het eerst in de geschiedenis van deze rubriek spreekt MAYA. Ze heeft lang genoeg gezwegen. Haar tijd om te spreken is niet langer tegen te houden. Ze spreekt in naam van vele collega's. Ja, achter de rug van de imker. Ze is dus goed geplaatst om hem (of haar) een prik in zijn (of haar) achterwerk te geven. 't Wordt hoog tijd daarvoor! Want bijen staan van langs om meer 'met hun rug tegen de muur'!

HALLO, ik ben dus Maya en krijg voor het eerst in mijn leven spreektijd en -ruimte in dit blad zonder een blad voor de mond te (moeten) nemen. Geweldig! Dat ik mijn meester eens geweld mag aandoen. Alles wat ik roddel achter zijn rug, kan hij horen en zo krijgt hij/zij de kans eens de waarheid te vernemen vanuit bijenstandpunt.

Ik was nog maar net uit mijn geboortecel gekropen of ze noemden me Maya. Ik moest al meteen aan de slag om de vuiligheid van mijn zussen, ook allemaal Maya's, op te kuisen. In de mensenzwermen bij U, Meester, krijgen ze daarvoor dienstencheques, wij noppes hé! Allee, na 2-3 dagen was ik

dat gekuis en gedoe eigenlijk beu en werd crècheassistent van de kraamafdeling: ik mocht de kleintjes bemoederen en de babyfles toedienen, een mengsel van bloemenstuifmeel met melkbrij. Soms kunnen we de bevallige bevallingen van onze barende moeder nauwelijks bijhouden. Zij denkt altijd in termen van 'Zou men armoe lijden om een bijtje méér'. Soms sterft er wel eentje. Ja, er zijn af en toe zorgetjes in onze couveuskes. De verkalkte zeg maar afgestorven larfjes dragen we naar buiten zonder veel poespas.

De zesde dag zijn al mijn binnenklieren in werking gezet om wat pap uit te puren voor de eier-babies. Ja, ook voor moeder MAYA, want die kan wat verzetten per dag zeg. Ze laat haar kont zakken in elk vrij wiegje en wij mogen voor de rest zorgen: makkelijk hé. Ze straalt een aparte lichaamsgeur uit, een parfum Coco Mammeselle, waarmee ik haar altijd weet te vinden, o zo aantrekkelijk. Ja, ons moemoe loopt altijd rond met verwachtingen. Zo verwacht ze dat ik na dag 10 snel gepromoveerd raak tot bouwvakker en moet ik de rekken zien op te bouwen. Zwaar werk waar veel zweten aan te pas komt, zeker om de wascement tot mortel te maken en zo steen voor steen, wasplaatje voor wasplaatje op te metsen. Maar de veiligheidsaspecten van onze bouwvaksters laat te wensen over, Meester!?! Waarom dragen wij geen veiligheidshelm zoals ons moeder Coco??? En ja, voor de security heb ik ook al dienst geleverd: met acht op wacht aan de ingang! Wie binnenkomt wordt gescand zoals op elke luchthaven. Ik zou niet willen dat er ISIS-onbijen of andere Al Quaeda's en Boko Haram-hooligans ons leven om zeep komen helpen? We staan op onze strepen, weet je, letterlijk en figuurlijk! En ons alarmsignaal gaat onmiddellijk af als er terreurdreiging nivo 4 komt.

Eenmaal de vakjes opgebouwd, word ik vakkenvuller: alles volstouwen met natte zoetigheid van buitenaf geleverd door mijn ijverige zussen. Om zo één vak te vullen heb ik enkele dagen hard te labeuren. En wie gaat er lopen met ons zweet:

gij Meester-zakkenvuller. Gij schuimt en scheert alles af en uit in 1 dag, waar ik 299 jaar zou moeten voor werken. De slavernij is nog lang niet afgeschaft! Meester, hoe lang nog zult gij ons geduld op de proef stellen om ons te bevrijden van dit juk?

Ondertussen heb ik al eens de omgeving buiten verkend en wordt het tijd dat ik van huismus omschool tot 'transporteur' ofte 'economisch nuttig leverancier van spijs en drank'. Met de zon als kompas en mijn voelsprietten als geurspeurders slaag ik mijn vleugels open naar de bloemenzeeën en zoek ik de nectarzoeken en waterbronnen op. Maar Meester, mijn kop wordt duizelig van al die graswoestijnen, afgewisseld met velden die bewolkt worden met walmen van neo ...

(nondedekke wat een moeilijk en giftig woord)

...neonicotinoïden! Wanneer gaan jullie daar nu eens mee ophouden??? Jullie zijn de gasaanval in Langemark van 100 jaar geleden nog niet vergeten, gelukkig Meester, maar gaan we ook 100 jaar moeten wachten om die vieze geuren uit ons neusvermogen en tracheeën (= longen) te bannen??? En dan heb ik het nog niet over die aanverwante vijandbestrijders als mierenzuur, Taktik, oxaalderivaten,... die onze huiskamer zogenaamd ontsmetten maar tegelijk ook hevige geurhinder veroorzaken. Bij jullie zouden ze voor minder een gasboete krijgen, hé! Weet ge wat gij zijt, een professionel, maar dan een zeer onbekwame, die zogenaamd veel afweet van ons, maar weinig tot geen empathie toont! Er is bij jou een groot gebrek aan inlevingsvermogen en ambitie om onze levensverstoring, hoogst stresserende en natuurontsierende factoren aan te pakken. Jullie komen op tegen kanker, tegen pesten, tegen onrecht maar voor wanneer een 'kom op tegen varroa'-kampanje??? En begin juni is er wel de 'week van de bij', maar ik heb schrik, Meester, dat onze soort ooit eens belandt in de bijenpizza van Pairi Daiza of in de krekelskroketten en ons zullen promoveren tot koninginnekroketten en andere vegetarische culinaire toestanden. Allez, genoeg achterklap in je

achterwerk geprikt. Ik, Maya, was toch de 'bij van de week', uitgeroepen door mijn clubgenoten, die eindelijk hun diepste zielenroerselen naar buiten zien komen. Vergeef me, Meester, dat ik achter je rug sprak, maar ik weet: imkers hebben meestal een brede rug.

Opgetekend door bijenjournalist Charlie Eylenbosch

Wat zie ik: ga je ons nog eens beroken?
Wat ben je nu weer van plan, Meester?
Wat heb je weer te zoeken in ons
huishouden?

